

Сорок літ, як Мойсей по пустині,
Він провадив нарід за собою,
В небо рвалися думи вірлині,
А життя вниз тягло, бо в долині
Бій завзятий кипів з темнотою.

Як мечем, воював він словами:
То пророчив, то вчив, як учитель,
То, як батько помежи синами,
Пробував і творив поміж нами —
Правди й волі досмертний служитель.

Аж зігнувся під праці вагою,
Але долі важкій не піддався.
За добро і за правду до бою
Все готов, він поліг головою,
Але духом в безсмертя піднявся.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Велетам»](#);

Подаємо за публікацією в журналі «Жіноча доля» (Коломия, 1930, № 22).